

מסכת אהלוֹת

פרק יג

א. הַעֲוֹשָׂה מְאוֹר בַּתְּחִלָּה, שְׁעוֹרוֹ מֶלֶא מִקְדֵּשׁ גָּדוֹל שֶׁל לְשָׁכָה. שִׁירִי הַמְּאוֹר, רֵימָן אַצְבָּעִים עַל רַחֲבָה הַגּוֹדֵל. אַלְוִי הַנְּשִׁירִי הַמְּאוֹר, חַלּוֹן שְׁסַתְּמָה וְלֹא הַסְּפִיק לְגַמְרָה. תְּרֻרוֹהוּ מִים אוֹ שְׁרָצִים אוֹ שְׁאָכְלָתוֹ מִלְחָתָה, שְׁעוֹרוֹ מֶלֶא אֲגַרְוָף. חַשְׁבָּעַלְיוֹ לְתַשְׁמִישׁ, שְׁעוֹרוֹ פּוֹתַח טֶפֶח. לְמַאוֹר, שְׁעוֹרוֹ מֶלֶא מִקְדֵּשׁ. הַסְּרִיגּוֹת וְהַרְפּוֹת מִצְטָרְפוֹת כִּמֶּלֶא מִקְדֵּשׁ, כְּדָבְרִי בֵּית שְׁמָאי. בֵּית הַלֵּל אֲוָמָרים, עד שִׁיחָא בָּمֶקוּם אֶחָד מֶלֶא מִקְדֵּשׁ. לְהַבִּיא הַטְמָאָה וְלְהַזְכִּיא הַטְמָאָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָוָם, לְהַבִּיא הַטְמָאָה, אֲבָל לְהַזְכִּיא אֶת הַטְמָאָה בְּפּוֹתַח

טֶפֶח:

ב. חַלּוֹן שְׁהִיא לְאֹוִיר, שְׁעוֹרָה מֶלֶא מִקְדֵּשׁ. בְּנָה בֵּית חִיצָה לָהּ, שְׁעוֹרָה בְּפּוֹתַח טֶפֶח. נָטוֹ אֶת הַתְּקָרָה בְּאַמְצעָה הַחַלּוֹן, הַתְּחִלָּה בְּפּוֹתַח טֶפֶח, וְהַעֲלִיוֹן מֶלֶא מִקְדֵּשׁ:

ג. החרור שבדלת, שעורו מלא אגרוף, דברי רבי עקיבא. רבי טרפון אומר, בפתח טפה. שיר בה החרש מלמן או מלמעלו, הגיפה ולא מירקה, או שפחתתו הרוית, שעורו מלא אגרוף:

ד. העושה מקום לקנה, ולא ספת, ולגר, שעורו כל שהוא, כדברי בית שמאי. בית הלל אמרים, בפתח טפה. לzon את עיניו, ולדבר עם חברו, ולתשםיש, בפתח טפה:

ה. אלו ממעטין את הטפה. פחות מכizia בשער ממעט על ידי רבע עצמות, ופחות מעם כשלר ממעט על ידי ציזית בשער. פחות מכizia מן הפית, פחות מכizia מן הנבללה, פחות מכעודה מן השערז, פחות מכיביצה אכלים, התבואה שבחלוון, וככى שיש בה ממש, גבלת העוף החרור שלא חשב עליה, גבלת עוף הטעמא שחשב עליה ולא הקשירה, או הקשירה ולא חשב עליה:

ו. אלו שאין ממעטים. אין העם ממעט על ידי עצמות, ולא בשער על ידי בשער, ולא ציזית מן הפית, ולא ציזית מן הנבללה, ולא כעודה מן השערז, ולא כביצה אכלים, ולא תבואה שבחלוונות, ולא ככى שאין בה ממש, ולא גבלת העוף החרור שחשב עליה, ולא גבלת עוף הטעמא שחשב עליה והקשירה, ולא השתה והערב המגעים, ולא לבנה מבית הפרס, דברי רבי מאיר. וחכמים אמרים, הלבנה

מִמְעַטָּת, מִפְנֵי שְׁעִפָּה טָהוֹר. זֶה כְּכָל, הַטָּהוֹר מִמְעַט, וְהַטָּמֵא אֵינוֹ
מִמְעַט: